

РЕШЕНИЕ

№ 4628

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2666** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е по жалба от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГДИН/, представлявана от главен директор - главен комисар И. Й. срещу отказ за верифициране № 02.50-6 /28.02.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, на сумата в размер на 90 987.99 лева. Жалбоподателят оспорва решението в частта, включваща т.1, т.4, т. 7, т.10, т.13, т.16, т.19, т.22, т.25 и т.28, с което не се верифицира сумата от 74 396.12 лева, включена в искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021г. по т.1, т.4, т. 7, т.10, т.13, т.16, т.19, т.22 и т.25 и сума в размер на 5949.53 лева по т.28, представляваща 8% от преките неверифицирани разходи от акта. Излага доводи, че отказ за верифициране № 02.50-6 /28.02.2022г. в обжалваната му част е незаконосъобразен, като постановен при липса на мотиви, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът Директор на Дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я

отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ е бенефициент по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“, за изпълнението на проект с наименование „Повишаване професионалните компетентности на служителите от териториалните служби в пенитенциарната система/системата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и регистрационен № BG05SFOP001-2.019-0053-C01 от 30.06.2020 г.

Във връзка с проведената процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет : „Логистично обезпечаване на дейности по проекти за нуждите на Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020, по обособена позиция 1: „Организиране и провеждане на специализирани обучения по проект „Повишаване професионалните компетентности на служителите от териториалните служби в пенитенциарната система/системата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и регистрационен № BG05SFOP001-2.019-0053-C01, на 22.06.2021г. е сключен договор №6128 между ГДИН, като възложител и „Е. ЗМ“-Е. – [населено място], представлявано от управителя И. Д., като изпълнител.

На 30.11.2021г. е подадено искане за окончателно плащане № 2/ 30.11.2021г. за отчетени разходи от 172 848,82 лева.

С кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0053-C01-M029 от 10.01.2022 г., УО на ОПДУ е изискал допълнителни документи и разяснения във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане, като е предоставен срок за отговор от 7 дни.

На 17.01.2022г. бенефициентът е представил допълнителни документи и разяснения с писмо в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0053-C01-M030 и версия № 2 на финансовия отчет и искането за плащане към пакета отчетни документи.

На 26.01.2022г. УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0053-C01-M031, с което са изискани допълнителни документи във връзка с отчетени разходи за транспорт, като е предоставен срок за отговор от 3 дни.

На 27.01.2022г. ГДИН е представил допълнителните документи с писмо в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0053-C01-M032 и версия № 3 на финансовия отчет към пакета отчетни документи.

На 09.02.2022г. УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0053-C01-M033, с което са изискани допълнителни документи отново във връзка с отчетените разходи за транспорт, като е предоставен срок за отговор от 3 дни.

На 10.02.2022г. бенефициентът е представил допълнителни документи с писмо в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0053-C01-M034 и версия № 4 на финансовия отчет към пакета отчетни документи.

На 15.02.2022г. УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0053-C01-M035, с което е уведомил бенефициента за размера на включените в искането за плащане недопустими разходи и основанието за тяхната недопустимост, като е предоставен срок за отговор от 3 дни.

На 23.02.2022г. жалбоподателят е представил своето становище с писмо в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0053-C01-M036 и версия № 5 на финансовия отчет към пакета

отчетни документи.

С оспореното Писмо изх. № 02.50-6 /28.02.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, на основание чл. 32 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН, във връзка с чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, бенефициентът е уведомен, че от общо отчетените 172 848,82 лева по искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021г. верифицираните разходи са в размер на 81 860,83 лева, като отказва да верифицира разходи в общ размер на 90 987,99 лева, посочени в т.1-30.

За да не верифицира оспорените от жалбоподателя отчетени разходи в общ размер на 80 345,65 лева по т.1, т.4, т. 7, т.10, т.13, т.16, т.19, т.22, т.25 и т.28 от решението, УО се е мотивирал по следния начин:

т.1. 9 481,64 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 01.09.2021“, отчетен в бюджетен ред I.1.1 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение на юрисконсулти за подобряване на уменията за осъществяване на процесуално представителство пред административните съдилища по дела свързани с дейността на пенитенциарните заведения /затвори, затворнически общежития, арести/ в Република България“, съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери и хотелско настаняване – 2 бр. нощувки и допълнителна консумация в ресторант) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.4. 9 529,07 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 01.09.2021“, отчетен в бюджетен ред I.1.2 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение на юрисконсулти за спецификата на процедурите за дисциплинарни производства спрямо служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните ѝ служби“, съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери и хотелско настаняване – 2 бр. нощувки и допълнителна консумация в ресторант) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.7. 7 200,12 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 04.11.2021“, отчетен в бюджетен ред I.1.3 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение на юрисконсулти, на което ще се представи актуална съдебна практика на ЕСПЧ и българските съдилища по дела касаещи пенитенциарната система“ съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери и хотелско настаняване – 2 бр. нощувки) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.10. 6 812,42 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 19.10.2021“, отчетен в бюджетен ред

I.1.4 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение за начина на планиране на потребностите от човешки ресурси, специфика на подбор и назначаване на служители в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните ѝ служби“, съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери и хотелско настаняване – 2 бр. нощувки) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.13. 6 812,42 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 19.10.2021“, отчетен в бюджетен ред

I.1.5 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение свързано с повишаване на професионалните компетентности на инспекторите „човешки ресурси“ - оценяване на служебната дейност, самооценка, системи за материално и нематериално стимулиране“, съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери и хотелско настаняване – 2 бр. нощувки) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.16. 7 920,12 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 28.11.2021“, отчетен в бюджетен ред

I.1.6 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение за инспектори човешки ресурси за същността и принципите на професионалното и кариерното развитие на персонала“, съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери, хотелско настаняване – 2 бр. нощувки и допълнителна консумация в ресторант) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.19. 8 493,02 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 28.10.2021“, отчетен в бюджетен ред

I.1.7 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение на заместник началниците по режимно и надзорно охранителна дейност и инспектори режимна дейност за подобряване на уменията за осъществяване на процедурата по промяна на правния статус на лишените от свобода във връзка с реализиране на института на условно предсрочно освобождаване/промени в НПК и ЗИНЗС от 2017 г.“ съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери, хотелско настаняване – 2 бр. нощувки и допълнителна консумация в ресторант) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.22. 9 360,19 лева по РОД „Фактура 00000000818 от 28.11.2021“, отчетен в бюджетен ред

I.1.8 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение на заместник началниците по режимно и надзорно охранителна дейност и инспектори режимна дейност за подобряване на уменията за осъществяване на процедурата по замяна на наказанието „доживотен затвор“ с „лишаване от свобода“ и условия за прилагане на чл. 70 от НК“, съгласно предоставена количествено-стойностна сметка

от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери и хотелско настаняване – 2 бр. нощувки) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.25. 8 760,12 лева по РОД „Фактура 00000000819 от 28.10.2021“, отчетен в бюджетен ред I.1.9 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение на заместник началниците по режимно и надзорно охранителна дейност и инспектори режимна дейност за повишаване на компетентностите в случаите на прилагане разпоредбите регламентирани в чл. 179 от ЗИНЗС“ съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (разходи за 4 бр. кафе-паузи, 2 бр. закуски, 3 бр. обеда, 2 бр. вечери, хотелско настаняване – 2 бр. нощувки и допълнителна консумация в ресторант) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

т.28. 6 066,10 лева по РОД „Друг Неприложимо от 30.11.2021“, отчетен в бюджетен ред II.3.1 „Разходи за организация и управление и информация и комуникация“ по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Във връзка с констатираното в т. 1-27 от настоящото писмо се превишава допустимия размер на първоначално отчетените непреки разходи. Съгласно т. 14.1 от Насоките за кандидатстване допустимият размер на непреките разходи е 8 % от допустимите преки разходи по проекта;

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕСИФ Управляващите органи извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане на бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министър-председателят, който със Заповед № Р-73/14.05.2021г., на основание чл. 77а, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 2 от Устройствения правилник на МС и неговата администрация, чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, е възложил на И. П. – Директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на МС, да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020. С оглед на горното съдът прави извод, че процесното решение е издадено от компетентен административен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателя във връзка с подадено искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021г., включително и представените към същото разходооправдателни документи. Същото е приключило с

издаване на оспорваното писмо.

Относно спазване на материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Според чл. 59, ал. 1 ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. Следователно разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7.

разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Чл. 63, ал. 1 от закона предвижда, че Управляващият орган може да изисква допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, когато: 1. сума, включена в искането за плащане, не е дължима; 2. не са предоставени заверени фактури и/или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, или други изискуеми документи, доказващи извършване на дейностите в съответствие с условията за допустимост по раздел I; 3. има съмнение за нередност, отнасяща се до съответните разходи; 4. представените документи за физическия и финансов напредък на проекта са некоректно попълнени или не съдържат цялата задължителна информация.

За да не верифицира сумата от **74 396.12 лева**, включена в искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021г. по т.1, т.4, т. 7, т.10, т.13, т.16, т.19, т.22 и т.25 от решението, УО се е мотивирал с липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ условия - разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Приетите за недопустими разходи са по 9 фактури, издадени от „Е. ЗМ“- - Е. за осъществени 9 специализирани обучения на служители в ГДИН, Установено е след извършена проверка в „Регистър на туроператори и туристически агенти“ на адрес: <https://ntr.tourism.government.bg/Registration.nsf/alltato.xsp> и след предоставена възможност за предоставяне на съответните доказателства се установява, че „Е. ЗМ“- - Е. не притежава необходимата регистрация (годност за упражняване на професионална дейност), регламентирана в чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма за извършване на дейности, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т.1 от Закона за туризма, във връзка с т. 59, т. 60, т. 61 и т. 62, за предоставяне на услуги попадащи в т. 69 и т. 70 от Допълнителни разпоредби от Закона за туризма. Тази констатация не се оспорва от жалбоподателя. Твърденията му са, че дружеството е осъществявало само логистична подкрепа относно предлагане на хотел с осигурени нощувки, закуски, обеда и вечери. Счита, че от действащото законодателство не следва, че „Е. ЗМ“- - Е. следва да бъде регистрирано в Регистъра на регистрираните туроператори и туристически агенти.

Според разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т.4 от ЗУСЕСИФ разходите се

считат за недопустими, ако не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. В случая всяко нарушение на българското законодателство, включващо всички закони и подзаконовни нормативни актове, е основание за непризнаване на разходите за допустими.

Част от дейностите предмет на договор №6128 от 22.06.2021 г. с „Е. ЗМ“- Е. касаят осигуряване на настаняване, изхранване и транспорт на участниците в обученията. В случая безспорно е констатирано нарушение на Закона за туризма, тъй като „Е. ЗМ“- Е. не притежава необходимата регистрация (годност за упражняване на професионална дейност), регламентирана в чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма за извършване на дейности, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т.1 от Закона за туризма, във връзка с т. 59, т. 60, т. 61 и т. 62, за предоставяне на услуги попадащи в т. 69 и т. 70 от Допълнителни разпоредби от Закона за туризма. Съгласно чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано лице т.е. е необходимо фирмата, с която се сключва общото споразумение да бъде регистриран туроператор или туристически агент. От незаконосъобразността на цитираните по-горе разходи за настаняване, изхранване и транспорт на участниците в обученията се обосновава и тяхната недопустимост по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ. Тъй като са недопустими, те не могат да бъдат верифицирани на основание чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ.

Вследствие на неверифицираните разходи по т.1, т.4, т. 7, т.10, т.13, т.16, т.19, т.22 и т.25 от решението, основателно е и непризнаването за допустими на тези по т.28. **6 066,10 лева**, отчетени в бюджетен ред П.3.1 „Разходи за организация и управление и информация и комуникация“ по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Посочените разходи надхвърлят 8 % от допустимите преки разходи по проекта. Ето защо, правилно УО се е мотивирал с липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ условия и отказал верифицирането им.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че оспорения административен акт не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност, поради което и жалбата е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78,

ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд София - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“, представлявана от главен комисар И. Й. срещу отказ за верифициране № 02.50-6 /28.02.2022г., издаден от Директор на Дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, в частта му по т.1, т.4, т. 7, т.10, т.13, т.16, т.19, т.22, т.25 и т.28, с който не се верифицира сумата от **80 345.65 лева**, включена в искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021г.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“, [ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от Главен комисар И. Й. да заплати на Министерски съвет на Република България сума в размер на 200 /двеста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: